

Blodrott hav

Apati

Jag ser i svart och vitt
Sikten är sedan länge skynd
Förlorad ute på vidsträckta vatten
Med hål i skrovet och revat segel

Himlen stänger sig ovanför mig
Moln hopar sig i hotfulla skepnader
Detta skrämmer mig, men fascinerar mig oerhört
Hoppet slukas, livet dräneras, drömmar mördas

Allt som någonsin har betytt något
förlorar sitt värde, sin egentliga mening
Jag vet inte var denna skuta kommer föra mig
Men ändå hoppar jag inte överbord

Jag vill inget hellre än att komma härifrån
Men likt en cysta klänger jag mig fast
Rädd för vad som kan hända, rädd för det okända
Ångest i tusenfald, psykisk tortyr i dess renaste form

Inget land är i sikte, inget hopp skymtar
Molnen blir allt fler och fler och tätare för var dag
Sikten är lika med noll, lönlöst att ens försöka
att se ljuset i tunneln, någon form av räddning

Därför sitter jag fast i denna båt
M/S Undergång, de fördömdas skepp
Aldrig når jag grundet, slutet av färden
Jag seglar i ensamhet på ett oroligt hav

Tankar kring död och evig sömn hemsöker mina nätter
Desperationen har tagit ett fast grepp kring mig
Men likt en cysta sitter jag fast i den befläckade relingen
Fördömd att för alltid segla på detta blodröda hav